

Νεορωτισμός. — Τὸ ποιημὰ σας καὶ ὑπὸ ἐποψίν βυθμοῦ καὶ ὑπὸ ἐποψίν ἀρμονίας καὶ ὑπὸ ἐποψίν γλώσσης καὶ ἐν γένει ὑπὸ ἐποψίν μορφῆς εἶνε πολὺ καλόν· στερεῖται ὅμως ἀληθείας καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ κριθῆ ὡς ἔργον τέχνης. "Ἄν ἀνοίξετε οἰ- ἀνδήποτε *Αἰσθητικὴν* ἢ ἄ ἴδητε ὅτι εἷς ἐκ τῶν τριῶν ὄρων τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων διὰ πᾶν τεχνικόν ἔργον εἶνε ἡ *δύναμις τῆς μεταδόσεως*· πῶς θέλετε ὅμως νὰ μεταδώσετε τὴν ἰδέαν καὶ τὸ αἰσθημὰ σας καὶ νὰ συγκινήσετε τοὺς ἀναγνώστας σας ὅταν τὸ ἔργον σας δὲν στηρίζετε ἐπὶ τῆς ἀληθείας; "Ἄν δὲν πιστεύετε ἐμὲ, ἀκούσατε τί λέγει ὁ Boileau:

L' esprit n'est point ému de ce qu'il ne croit pas. Καὶ ἀλλαγῶ ὁ ἴδιος:
Rien n'est beau que le vrai, le vrai seul est aimable.

Φιλόσοφος. — Ὁ Διδανωτός εἶνε δένδρον μικρόν, τὸ ἄνθος του εἶνε χρυσοειδές καὶ τὰ φύλλα του ὁμοία πρὸς τὰ τῆς ἰτέας. Ἡ Σμύρνα ὁμοιάζει πολὺ πρὸς τὸ σκίνον, μετ' ὅσον τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ φύλλονμα τῆς εἶνε λεπτότερον καὶ πυκνότερον. Ἀμφότερα τὰ δένδρα ταῦτα φύονται εἰς τὴν νότιον Εὐδαίμονα Ἀραβίαν.

Προληπτικῶς. — Τὸν ἀριθμὸν 13, τὸν ὅποιον ἡμεῖς θεωροῦμεν δυσώϊον, οἱ Ναβαταῖοι (κατοικοὶ τῆς Ναβάτ) οἴτινες κατὰ τὴν παράδοσιν ἦσαν ὑπὲρ τὸ δέον συνετοὶ καὶ σώφρονες, αὐτὸν τὸν ἀριθμὸν 13 ἐθεώρουν ἀπ' ἐναντίας εὐσώϊον. Εἷς ἐκάστην τράπεζαν τῶν συσσιτίων τῶν ἐκάθητο καὶ συνεωχούντο δεκατρεῖς ἄνδρες.

Πτωχῶς καλλιτέχνη. — Μὴ σὰς ἀπελιπίχη ἡ κατὰστασίς σας, βαδίζετε μετὰ θάρρους καὶ ἰσχυροῦ συλλογισθῆτε ὅτι, ὅταν ὁ Δουμᾶς πατὴρ μετέβη εἰς Παρισίους διὰ ν' ἀρχίσῃ τὸ στάδιόν του, ὅλη του ἡ περιουσία συνεποσούτο εἰς 53 φράγκα! Εἶνε ἀνεκδιήγητοι αἱ στερήσεις, τὰς ὅποιας ὑπέστη ἕως ὅτου γίνε γνωστός καὶ καταλάβῃ τὴν θέσιν του ἐν τῇ φιλολογίᾳ. Τὰς διηγείται ὁ ἴδιος εἰς τὸν πρόλογον τῶν δραμάτων του.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Φερδινάνδος

Νέος, εὐσταλής, ἀνατραφεὶς ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ἣ μέλλει νὰ βασιλεύσῃ, ὁ Φερδινάνδος, ὡς ἡ δεσποινὴς Βακαρέσκου, κινεῖ σήμερον τὴν προσοχὴν ὀλοκλήρου τῆς Εὐρώπης διὰ τοῦ ῥομαντικωτάτου ἔρωτος, ὃν ἠσθάνθη πρὸς τὴν νεαρὰν ποιήτριαν. Τοσοῦτον δὲ εἶνε κατελιμμένος ὑπὸ τοῦ πρὸς αὐτὴν πάθους, ὥστε, ὡς βεβαιούται, ἐν περιπτώσει ἐναντιώσεως, προτιθεταὶ νὰ παραιτηθῆ τῆς διαδοχῆς καὶ νὰ νυμφευθῆ ὡς ἄποῦς ἀστὸς τὴν δεσποινίδα Βακαρέσκου. Ἴδου πῶς διηγείται τὰ τοῦ ἔρωτος τοῦ Φερδινάνδου ἡ μήτηρ τῆς μελλονόμου πρὸς τὸν ἐπισκεφθέντα αὐτὴν ἀνταποκριτὴν τοῦ παρισίου Γαλάζου: «Ὁ πρίγκιψ ἀγαπᾷ πρὸ δύο ἡδὴ ἐτῶν τὴν κόρην μου, ἀλλὰ τῇ ἀπέκρυπτε τὸν ἔρωτά του, μὴ τολμῶν νὰ τῆς τὸν φανερώσῃ. Διὰ μίαν δὲ εἶτα ὁμολόγησε τὰ πάντα εἰς τὸν βασιλέα πατέρα του, ὅστις τῷ ἔτεινε τὴν χεῖρα εἰπών: Φερδινάνδε, ἡ Ἐλένη θὰ γίνῃ σύζυγός σου. Ὁ πρίγκιψ εὐχαριστήσας τὴν Δ. Μ. ἤρξατο κλαίων ἐκ χαρᾶς. Ὅτε ὁ πρίγκιψ ἀπεκάλυψεν εἰς τὸν βασιλέα τὸ μυστικόν τῆς καρδίας του, ὁ βασιλεὺς ὁ ἴδιος ὁμύλησεν εἰς τὴν θυγατέρα μου, τὴν ἡμέραν δὲ καθ' ἣν ἀνεχώρησε, θέσας τὰς χεῖρας ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν τέκνων ἐπιθύρσειεν οἰνοὶ ἐπισήμως: τέκνα, ἐστὲ εὐλογημένα. Ἄνεγνωσα, λέγει ἡ κ. Βακαρέσκου, ἐπιστολὴν τοῦ

πρίγκιπος πρὸς τινὰ ἐν Παρισίοις φίλον του, ἐν ἣ λέγει ὅτι ἀσθεῖται καὶ ὅτι ὁ ἀποθάνῃ ἂν δὲν δυνηθῆ νὰ συζευθῆ τὴν κόρην μου.

Οἱ *Καιροὶ* τοῦ Λονδίνου λέγουσι: «Δὲν ἐννοοῦμεν διατὶ οἱ πολιτικοὶ κύκλοι τῆς Ρουμανίας δεικνύνται τόσον ἔχθροι εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ διαδόχου. Ὅσῳ ὁ ἄνθρωπος εἶνε εὐτυχεστέρος ἐν τῷ οἰκογενειακῷ βίῳ του τόσῳ μάλλον ἐγκύπτει εἰς τὰ τοῦ δημοσίου βίου».

Ἐσχάτως ὅμως, κατὰ τὸν *Ταχυδρόμον* τοῦ Βερολίνου, εἰδήσεις κομισθεῖσαι ἐκ Σίγμα Ρίγκεν ἀναγγέλλουσιν ὅτι ὁ πρίγκιψ Φερδινάνδος παρητήθη ὀριστικῶς τὴν ἰδέαν νὰ νυμφευθῆ τὴν δεσποινίδα Βακαρέσκου καὶ ὅτι ἐπισπεύδεται ὁ γάμος τοῦ διαδόχου Φερδινάνδου μετὰ πριγκιπίσσης τινὸς Αὐστριακῆς. Τὸ τοιοῦτον δὲν βεβαιούται ἐπισήμως καὶ καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ὁ ἔρωτος τοῦ Φερδινάνδου πρὸς τὴν δεσποινίδα Βακαρέσκου δὲν ἐξέλιπε.

Ἐλένη Βακαρέσκου

Ὀλόκληρος ὁ Εὐρωπαϊκὸς κόσμος ὁμιλεῖ περὶ τῆς ἐκ Ρουμανίας δεσποινίδος Ἐλένης Βακαρέσκου, ἥτις ἀπὸ καιροῦ ἀπασχολεῖ αὐτὰς καὶ κυβερνήσεις διὰ τοῦ σφοδροτάτου ἐρωτικῆς πάθους, ὃπερ ἐνέπνευσεν εἰς τὸν διάδοχον τοῦ ρουμανικοῦ θρόνου Φερδινάνδου. Νέα, ὡραία, εὐσώης ἡ Ἐλένη Βακαρέσκου κατὰ γεται εἰς εὐγενῶν ῥουμούνων, ἀνατραφεῖσα ἐν τῇ ἐπαύλει τοῦ πατρὸς τῆς ἐν τῇ κοιλάδι τῆς Διμοβίτσης, ὅπου ἐκ νηπιακῆς ἡλικίας ἤλθεν εἰς συγκοινωνίαν πρὸς τὸν λαόν καὶ ἐποτίθη εἰς τὰ νάματα τῆς δημώδους ποιήσεως. Ἡ δεσποινὴ Βακαρέσκου εἶνε μουσολήπτος ποιήτρια, εἰς δὲ τόμος ποιημάτων αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «*Ἠοὺς ἄσματα*» ἐστέφθη ὑπὸ τῆς ἀκαδημίας τῶν Παρισίων. Πρὸς τούτοις εἶνε γνωστὴ καὶ ὡς συνεργάτις τῆς Κάρμεν Σόλδα. Ἐπὶ τέσσαρα ὀλόκληρα ἔτη μετὰ κόπων καὶ μόχθων ἡ νεαρὰ ποιήτρια συνελέξεν ἐκ τοῦ στόματος τῶν χωρικῶν, τῶν διαδιούτων ἐν τῇ ἐπαύλει τοῦ πατρὸς τῆς, τὰ ποιητικώτατα τῶν δημῶδων φημάτων, ἅτινα θεωροῦνται ἰστίμα τῶν τοιούτων τῆς Ἰνδίας, τῆς Ἀραβίας καὶ τοῦ Βορρᾶ. Ἡ δημοσίευσις τῶν ἄσμάτων τούτων συνεκίνησε τοὺς φιλολογικοὺς κύκλους τοῦ Βουκουρεστίου· ἡ βασίλισσα μετέφρασεν αὐτὰ γερμανιστῶς, ὁ δὲ μουσικός Αὐγουστος Βούγκερ ἐμελοποίησε πλεῖστα ἐκ τούτων.

Ἡ μήτηρ αὐτῆς εἶνε, λέγει, βεβαία περὶ τοῦ γάμου τῆς θυγατρὸς τῆς μετὰ τοῦ διαδόχου· οἱ δὲ *Καιροὶ* ἐν ἔργῳ αὐτῶν μακρῶ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπιλέγουσι: «Οἱ Ρουμῶνοι ἔπρεπε νὰ ἐνανδρύνωνται ὅτι ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν ἀνέρχεται βασίλισσα Ρουμᾶνα κατὰ διαδοχὴν. Παρατηροῦμεν ὅμως παράδοξον φαινόμενον ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τοῦ Ρουμουνικοῦ κράτους. Ἐν τῇ δημοκρατικῇ Ρουμανίᾳ ἡ τεχνιτὴ ἀριστοκρατία κατώρθωσε νὰ ἰθύνῃ ἀποκλειστικῶς τὰς τύχας τῆς χώρας ἀντιθέτως τῶν ἰσχυρῶν δημοκρατικῶν ῥευμάτων». Ὅθεν οἰκτιρόμεν τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τοῦ νεαροῦ παραδουναβίου βασιλείου».

Ἐκατονταετηρὸς Μόζαρτ.

Ἐκατὸν ὅλα ἔτη παρήλθον ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ μεγαλοφθοῦς μουσουργοῦ Μόζαρτ, ἀποθανόντος τῷ 1791. Ἡδὴ ἡ γενεθλιος αὐτοῦ πόλις, τὸ Σαλτ-βούργον, θεωροῦνται ἐορτάς ὡς ἐπισήμως ἐορτάσθη τὴν ἀπὸ τοῦ θανάτου του ἑκατονταετηρίδα, καὶ τῶν ἐορτῶν τὴν ἐπιτίμιον προεδρεῖαν ἀνέλαβεν ἡ ἀρχιδούκισσα Στεφανία, ἡ χήρα τοῦ αυτοκτονήσαντος ἀτυχοῦς ἀρχιδούκου Ροδόλφου. Τῶν ἐορτῶν τούτων συμμετέσχεν οὐχὶ μόνον ἡ ἐνααβρυνομένη ἐπὶ τῇ γεννήσει τοιοῦτου τέκνου πατρίς του, ἀλλ' ὁ κόσμος ὅλος, ὁ συγκινηθεὶς ὑπὸ τῆς γλυκυτάτης καὶ περιπαθεστάτης μουσικῆς τοῦ ἐξόχου τούτου συνθέ-

του. "Ἄν καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ Μόζαρτ, μουσικὴ μελωδική, πολὺ ἀπέχει τῆς μουσικῆς τῆς σχολῆς τοῦ Βάγνερ, τῆς μουσικῆς ταύτης τοῦ θυμοῦ, ἐν ἣ ὑπερισχεῖται ἡ ἀρμονία, ἐν τούτοις ἡ *Δὸν Ζουάρ*, οἱ *Γάμοι τοῦ Φίγαρο*, αἱ συμφωνίαι τοῦ Μόζαρτ (καὶ ἰδίως ἡ 6'. συμφωνία *en sol mineur*) οὐτε ἐπαυσαν, οὐτε θὰ παύσων ποτὲ νὰ κινεῖν μέχρι δακρύων τοὺς ἀκροάτας τῶν· ὁ Μόζαρτ εἶνε μουσουργός τῶν αἰώνων καὶ ὄχι μόνον τῆς ἐποχῆς του.

Ὁ Μόζαρτ ἐγεννήθη ἐν Σαλτβούργῳ τῷ 1756 ἐν τῷ τρίτῳ πατώματι τῆς εἰκονιζομένης ἐν τῇ 24ῃ οὐλίδι τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου» οἰκίας, ἐν σκοτεινῷ δωματίῳ ὃπερ ἐχρησίμευεν ὁμοῦ ὡς μαγειρεῖον, κοιτῶν, καὶ γραφεῖον.

Ἐν μέσῳ δάσους χλοεροῦ, ὑπὸ τὰ πυκνὰ φυλλώματα σκίερων δένδρων, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἄσμάτων μυριάδων πετηνῶν ὑψοῦται μικρὰ διόρητος ἀλλὰ καλλιτεχνικωτάτου ῥυθμοῦ οἰκία, ἐν ἣ ὁ Μόζαρτ συνέθεσε τὸν *Μαγικὸν Αὐλόν*, τὴν περιπαθεστατὴν ἐκείνην μελωδίαν. Πρὸ τῆς θύρας τῆς οἰκίας ταύτης ἴσταται ἐπὶ ὑψηλοῦ βάθρου ἡ προτομὴ τοῦ Μόζαρτ.

Ὁ ὀρειχάλκινος ἀνδρῖας τοῦ Μόζαρτ, ἔργον καλλιτέχνου ἐκ Μονάχου, ἰδρύθη ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν του, ἀποκαλυφθεὶς ἐπισήμως, παρουσίᾳ τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν 4 Σεπτεμβρίου 1842.

Ἡδὴ ἡ οἰκία ἐν ἣ ὁ Μόζαρτ ἐγεννήθη μετεβλήθη εἰς μουσεῖον ἐν ᾧ συνεκεντρώθησαν πάντα τὰ ἀντικείμενα τὰ ἔχοντα οὐκ ἀνδῆποτε σχέσιν πρὸς τὸν μέγαν μουσουργόν. Αἱ ἐπὶ τοῦ τοίχου εἰκόνες παριστῶσι τοὺς γονεῖς τοῦ Μόζαρτ καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τοῦ βίου του.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ· οὗ ἐν Ἀθήναις Ὁδείου. — Ἐξεδόθη εἰς κομφότατον τομίδιον ὁ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ *Μουσικοῦ καὶ Δραματικοῦ Συλλόγου* συζητηθεὶς καὶ ψηφισθεὶς ἐσχάτως κανονισμός, ὁ ὑποβληθεὶς ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ὁδείου κ. Γ. Νάζου. Εἶνε ἀπόρροια μακρᾶς καὶ ἐπισταμένης μελέτης τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ὁδείων μετὰ τὰς ἀναγκαίας μεταβολὰς συμφώνως πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν ἑλληνικῶν σπουδαστῶν καὶ πρὸς τὴν ὀλικὴν θέσιν τοῦ ἡμετέρου Ὁδείου. Ὁ Κανονισμός οὗτος, ὁ τῶσον ἐμβριθῆς, τιθέμενος εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τὴν νοήμονα διεύθυνσιν τοῦ κ. Νάζου θέλει παραγάγῃ ἀρίστους καρποὺς καὶ θέλει ὑψώσῃ τὸ παρ' ἡμῶν μουσικὸν καὶ δραματικὸν αἰσθημα.

Συνέχεια δημοσιευμάτων εἰς τὸ προσεχές.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

E. G. Trieste. Ἀναμένομεν ἐνεργείας σας, ἐν καιρῷ δημοσιευθῆσθε ἡ μουσικὴ. — **A. M. Odessa** Ἀποδείξεις π. ἔτους ἐστάλησαν ὡς καὶ τὸ φύλλον εἰς τοὺς νέους 17 συνδρομητὰς, εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — **Π. Σ.** Ἀλεξάνδρειαν· ἐλήφθησαν, ἀναμένομεν ἐνεργείας σας. — **A. Π.** Παξοῦς. Νέοι συνδρομητὰι ἐνεγράφησαν, συνδρομαὶ ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν· ἐλλείπων ἀριθμὸς ἀπεστάλη. — **A. Δ. E. E.** Ἀλεξάνδρειαν. ἀπητήσαμεν φύλλα καὶ ἀγγελίαι ἀπεστάλησαν. — **A. Μ.** Ὁμοίως· νέοι συνδρομητὰι ἐνεγράφησαν. — **I. T.** Κυδωνίας. Ὁμοίως· φύλλα νέου ἔτους ἐστάλησαν 5· ἐνεργήσατε. — **I. Π.** Ἀργαλαστήν. Ἐξάμηνος συνδρομὴ ἐλήφθη. — **O. Φ.** Ἐνταῦθα. Ἐλλείποντα φύλλα ἀπεστάλησαν. — **O. A.** Θάσον. Ἐλλείποντα ἀπεστάλησαν πλὴν 30ῦ ἀριθμοῦ ἅτε ἐξάντηθέντος· βραδύτερον ἴσως ἀνατυπωθῆ.